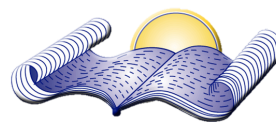

נהר זעה

ישיבת ההסדר נהריה

עלון חודשי של ישיבת ההסדר בנהריה

אלול תשפ"ב | שבת פרשת ראה | 26-27/08/2022 | גליון מס' 5

העלון מוקדש לעילוי נשמת: חיים יעקב זליג בן מאיר, ושמואל בן מזל ז"ל

דקת קריאה
הרבנות הצבאית הראשית

עמוד 6

פינת הבוגר
נועם ברנפלד

עמוד 9

זמני שבת:

כניסת שבת: 18:42

שקיעה: 19:49

יציאת שבת: 20:23

תוכן עניינים:

2 פתח דבר

2 הכירו את המיזם

4 דבר תורה

4 פינת לשון בפ"ש

6 דקת קריאה

6 פינת ההלכה

7 דקה לשבת

8 סיפור מההפטרה

9 פינת הבוגר

11 תמונת מצב

11 פינת ההודעות

12 קיר יומולדת

תלמידים, בוגרים וקוראי העלון יקרים,

עכשיו שאנחנו נכנסים לזמן אלול, זמן חדש, כוחות מחודשים אנחנו ממש מרגישים באוויר את האווירה של הסליחות, ראש השנה ויום כיפור.

בפרשתנו, מביא הכתוב את סיפורם של בני "עיר הנידחת", ואת הצורך להענישם על כך שסרו מן הדרך.

חכמינו עסקו רבות בסוגיות משפטיות, אך יסודן של כל הסוגיות האלו עומד על כלל אחד ויחיד: "צֶדֶק צְדָק תְּרַדֶּף..." האדם שמונה להיות שופט, להיות בעל ההחלטה כבדת המשקל, נדרש בראש ובראשונה להיות אוהב צדק, ומעבר לכך, מוכן לרדוף אחר הצדק בכל מחיר. כאשר ינהג כך, יוכל לבצע את תפקידו על הצד הטוב ביותר.

בפרשה שלנו אנחנו עוסקים בצדק הנדרש אצל השופטים והדיינים, אבל עלינו לזכור שדברים אלו שייכים גם לכל אחד ואחת מאיתנו. לעיתים, קורה שגם אנו שופטים בליבנו את החבר או האח ללא שימת לב לפרטים הקטנים וללא בדיקת הנושא לעומק.

ועכשיו, פרקטי אלינו. במיוחד בחודש הזה, אלול - חודש הרחמים והסליחות בואו נשים מול עינינו את הכלל "צדק צדק תרדוף", ונקפיד עליו ממש. וכך בעזרת ה' יתמעטו המחלוקות ותרבה האחדות.

ובהזדמנות זאת אני רוצה לאחל ברוכים הבאים לשיעור א' החדשים שלנו, ושבע"ה יהיה לכם שנה של למידה משמעותית והרבה חוויות, וברוכים השבים לשיעור ד' היקרים שלנו, ושנה של הצלחה לכל תלמידי הישיבה (:

אנחנו יקירי אבולו (ה), אור מהדב (ה), אביעד גואטה (ה), מה אתם צריכים מבחינה לוגיסטית?

אלה

הכירו את המיזם

מי אנחנו: יקירי אבולו (ה), אור מהדב (ה), אביעד גואטה (ה), נאור מחפוד (ג)

מה אתם צריכים מבחינה לוגיסטית? מבחינה לוגיסטית כלום... רק אחריות אישית להחזיק את הספרים למקום כדי שתלמיד אחר יוכל ללמוד אם הספר גם!

אנחנו מזמינים את כל מי שרוצה להגיע, לבחור ספר, להירשם ולהתחיל ללמוד!

משפט ידוע שמוביל אותנו:

בלכתך בדרך ובשכבך ובקומך, ולמדת את משנתך, כל היום וכל הלילה!

שם המיזם: ספריית "בלכתך בדרך"

מה היא היוזמה ואיך חשבתם עליה?

היוזמה הייתה כבר הרצון להמשיך את המסורת שהיית כבר שנים בישיבה. הרצון הוא לתת אפשרות לתלמידים לנצל את הזמן נסיעה אל הבית וחזור לישיבה בלימוד. על ידי חוברות קטנים ונוחים לקחת לדרך.

התורה מסביבנו תמיד, אנחנו צריכים להעריך את זה ולהכניס אותה לחיינו בכל רגע אפשרי! אין מקום שיש בו הכי הרבה זמן מיותר ופנוי ללימוד מאשר הנסיעה הביתה ובדרכים! 😊

איך היוזמה שלכם קשורה לסביבה שלנו?

זה עוזר לקחת ולהשאר קצת עם אווירת הלימוד מהישיבה גם כשאתה מחוצה לה

נהר דעה

עלון שבועי של ישיבת ההסדר בנהריה
גיליון מס' 5

יצאוב גרפי: ישיבת ההסדר בנהריה | 053-3404717

כתיבה: תלמידי ורבני הישיבה

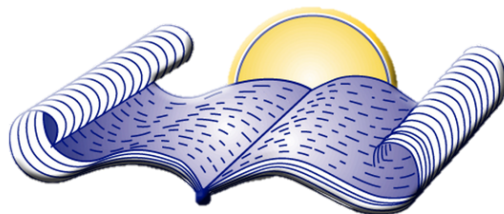
רחוב יפה נוף 44, נהריה

משרד: 04-9522645

מנהל הישיבה: 052-6606958

עידו שמיר - אחראי שבועיים: 054-3304934

ישיבת ההסדר נהריה

תומכים בבית המדרש של ישיבת ההסדר בנהריה!

מחדשים את כסאות הישיבה - בבית המדרש ובכיתות הלימוד
ע"י השתתפות בסך 180 ש"ח לכסא

לתרומות ופרטים נוספים:
דורון איטח - 052-6606958

פינת לשון בפ"ש

בנושא: יחיד רבים

// יצחק הרשקוביץ - תלמיד שנה ה'

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה". מדוע הפסוק בפרשתנו פותח ביחיד ('ראה') וממשיך רבים ('לפניכם')?

כלי יקר מסביר: "ראה" - כמדבר ליחיד, 'לפניכם' - כמדבר לרבים. לפי מה שאמרו חז"ל (קידושין מ:): לעולם ידמה לאדם כאילו היה כל העולם מחצה על מחצה - זכויות ועוונות, עשה מצווה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות. לכך אמר אל כל יחיד 'ראה', שיראה בעין שכלו כי כל מעשיו יחזרו לפניכם, לכולכם. והזכיר עניין זה בפרשה זו המדברת מעניין הר גריזים והר עיבל כי שם נעשו כל ישראל ערבים זה בעד זה ומצד הערבות רבים נתפסים בעוון היחיד".

השבת אנחנו נכנסים לחודש אלול - חודש הרחמים והסליחות, וזאת העת המעולה להתאמץ ולהשפיע שפע וברכה לעולם בזכות מעשינו הטובים כדי שבעזרת ה' נכריע את עצמנו ואת כל העולם כולו לכף זכות. לפיכך, נשתדל יותר מעתה להרבות בלימוד תורה, בדבקות בקב"ה גם על ידי קריאת המזמור "לדוד ה' אורי וישעי", ובתיקון ושיפור המידות גם בזכות שמיעת קול השופר.

ומעניין לעניין באותו עניין, שאלתי ככה: איך ייתכן שהמילה 'יחד' היא ביטוי לקבוצה ולרבים, אבל "יחיד" מבטא בדיוק הפוך?

השיב בעבורי שלו פרפל, חבר האקדמיה ללשון העברית: "לכאורה המילים 'יחיד' ו'יחד' מביעות משמעויות הפוכות, אך מדובר בקו משמעויות משותף אחד: התאחדות, היות יחד פירושם להיות לאחד, להתחבר ולהיעשות יחידה אחת".

שנזכה להתחבר ולהיעשות יחידה אחת כשם שכתוב בתפילת ימים נוראים: "וַיַּעֲשׂוּ כָלָם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבָּב שָׁלֵם".

"שְׁמֹר וּשְׁמַעְתָּ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ לַמַּעַן יִיטַב לָךְ וּלְבְנֶיךָ אַחֲרַיִךְ עַד־עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינֵי יְקוֹק אֱלֹהֶיךָ" (דברים י"ב כ"ח) מקשה אוה"ק מה העניין של שמור ושמעת? הרי צריך לומר הפוך! קודם תשמע ורק לאחר מכן תשמור. ועונה תשובה מופלאה, יש לנו 2 תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. התורה שבכתב היא לא זזה ימין ושמאל, נשאר קבועה. לעומת זאת התורה שבעל פה היא מותאמת לפי הדור, ורק החכמים והגאונים יכולים לשנות מעט (כל עוד זה נשאר בגדר התורה) ובעצם להתאים את זה כלפי הדור. (דוג' נורות לד, הלכה יבשה יהיה מותר להדליק, אבל חכמינו גזרו שלא) ובזה העניין מבאר אוה"ק שכל הדברים שבתורה שבכתב, וכל הדברים שאמרו לך, תשמור. אך כל הדברים שאתה תקבל מחכמים תשמע ותקבל את הסייגים שהם שמים עלייך. ומלמד אותנו אוה"ק כלל חשוב, כיום לאנשים בדורנו, הצעירים (אולי גם המבוגרים) קשה לקבל סמכות, ובא אוה"ק ואומר לנו אתה חייבים לקבל את הסמכות ולשמע לה. כי כל התורה שלכם שאתם שומרים עליה היא תמשיך ותתחדש רק ע"י החכמים שבדורנו. נקשר את זה גם לפטירתו של הרב שלום כהן זצוקללה"ה, שהיה משקיע זמן רב בשביל בשביל בחורי ישיבה ב"פורת יוסף" (היה שם כמדומני 50 ומשהו שנה) ואם אנחנו הדור הצעיר לא היינו שומרים אצלנו את התורה, לא היה שום משמעות לתפקיד של הראש הישיבה. ולכן שנזכה לא רק לשמור את התורה אלא גם לשמוע ללמוד וללמד. ויקיים בנו הכתוב "ילכו מחיל אל חיל"

שבת שלום!!

קמפנה שקטה

בוגרים? עדיין לא התחברתם?

מוזמנים להצטרף

פתחנו במיוחד בשבילכם

קבוצת בוגרים

קשר ישיבתי | עדכונים שוטפים | פרסומים | זמני שבת |
עשייה ישיבתית | ועוד...

לחצו על הסמל כדי להצטרף

פינת ההלכה

// חזון עובדיה (כרך ב' עמ' קמט)

שאלה: נשאלתי אודות חולה שעל פי ציווי הרופאים עליו לאכול בבוקר קודם תפילת שחרית האם כשירצה לאכול בשבת או ביו"ט לפני תפילת שחרית, יהיה חייב לקדש קידושא רבה תחילה ואח"כ יאכל או יאכל בלי קידוש?

תשובה: הטור כתב, רבינו אבי העזרי (ראבי"ה) כתב שמותר לשתות מים שלא שייך בהו גאווה ומיהו שבת ויו"ט אסור משום הקידוש. ונפסק בשו"ע שמותר לשתות מים לפני הקידוש בין בחול בין בשבת. וכך ראינו והרב מתפלפל בתשובה (מי שרוצה לעיין חזון עובדיה, שבת כרך ב' עמ' קמט) מסקנא דדינא, חולה שאוכל קודם תפילת שחרית, מן הדין אינו צריך לקדש קידושא רבה קודם אכילתו, ובפרט אם אין רצונו לאכול פת או עוגה, ומכל מקום אם רצה לקדש על היין, על מנת לאכול אחר כך פת או עוגה, לקיים קידוש במקום סעודה, רשאי לטעום מן היין כמלוא לוגמיו, כיון שאין כוונתו אלא למצות קידוש, ובכל זאת אחר שיתפלל מוסף יחזור ויקדש על היין קידושא רבה, כי אין כאן אלא ברכת בורא פרי הגפן. וכמ"ש מרן החיד"א בספר ברכי יוסף (סימן רפו סק"ז) שהרוצה לטעום קודם מוסף יקדש ויטעם כזית פת, או פירות, ואחר מוסף יחזור ויקדש ויוצא י"ח אליבא דכ"ע. הרב מהר"י זיין בשו"ת שערי ישועה. ע"ש.

דקת קריאה

// מתוך: הרבנות הצבאית הרשית

יכולת הדיבור היא מתנת האדם. בכוחו של הדיבור להוסיף טוב, אחווה וחסד בעולם. מנגד, עלינו להישמר מדיבור רע על אדם אחר משום שהדבר מחליש ומפריד. תמיד נזכור: "מוות וחיים ביד הלשון" (משלי י"ח, כ"א)

מדרש ויקרא רבה מספר על רבן שמעון בן גמליאל שהיקש מעבדו לביא לו מאכל טוב. הלך העבד, והביא לו לשון פרה. לאחר מגן שוב ביקש ממנו ללכת, אך הפעם להביא מאכל רע. העבד, באופן מפתיע, קנה גם הפעם לשון. לשאלתו של רשב"ג מדוע פעמיים לשון, העבד השיב: "כשהיא [= הלשון] טובה- אין טובה ממנה, וכשהיא רעה- אין רעה ממנה".

מכאן נלמד שלדיבור עוצמה כבירה. עלינו לברור את דברינו בקפידה כדי לחזק את האחר, לעודדו ולשמחו.

מילה מיוחדת- 'פרגון', מתמצתת את חשיבות הדיבור הטוב ביחידה. יש כמה סיבות מדוע לפרגן, לשבח ולהחמיא לחברינו:
• הפרגון מחדיר מוטיבציה גבוהה ותנופת עשייה.
• הפרגון מחזק את הביטחון העצמי של האדם הניצב מולנו.
• הפרגון מייצר אווירה חיובית ומלכדת.

חשוב לזכור שההצלחה של חברי אינה סותרת את הצלחתך. להפך, לכולנו מטרה אחת בהגשמת המשימות הצבאיות. כוחנו שואפים להישגים ולניצחונות. רק יחד נגשים את מה שמצופה מאיתנו. נפרגן מעומק הלב- ותמיד באהבת רעים!

דקה לשבת

הרב נתנאל - ר"מ שיאור צ'

ישיבת ההסדר נהריה

לצפייה בדבר תורה לחצו על הסמל של היוטיוב

הפטרת פרשת ראה - עניה סערה - הינה אחת מ 7 הפטרות הנחמה ולפי המסורת אינה נדחית מפני ר"ח אלול (לחלק מהשיטות).

הפרק מתחיל "רני עקרה לא ילדה" - הנביא אומר לירושלים (רשי) לשמוח למרות שלא ילדה - משמע שמספר בני ישראל מועט ומפוזר בגוים.

לאחר מכן נפתחת הפטרתנו: "עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפור אבניך ויסדתך בספירים" , הנביא מנבא נחמה על ירושלים ומברך אותה בריצוף אבני נופך וספיר(אבנים יקרות שהיו בחושן). כך הוא סדר הנבואה הזו, ה' מנחם את ירושלים לאחר החורבן ולמרות שהמצב נראה עגום הוא יביא עליה נחמה באחריתה. הנביא ממשיך:

ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל-גבולך לאבני-חפץ - כדכד, אקדח וחפץ - עוד ביטויים ליוקרה וליופי שיבוא על העיר, אבני חפץ הינם אבנים שיש לאדם חפץ בהם שלא ככל האבנים (אבן עזרא).

"בצדקה תכונני רחמי מעשק כילא תיראי וממחתי כי לא-תקרב אליך:
הן גור יגור אפס מאותי מי-גר אתך עליך יפול:

הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל:
אנו רואים איך הכל בא מה', ה' ברא את החרש - יוצר הכלי, ואת המשחית - ואת ההורס שלו. כמו שמה' הגיע החורבן כך תגיע גם הגאולה.

"כל-כלי יוצר עליך לא יצלח וכל-לשון תקום-אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם-יהוה"

פירש המלב"ם כל כלי מלחמה שינסה האויב להלחם בך - לא יצלח, וכל לשון אשר תקום איתך למשפט - תרשיעי, תפסיד בדין.

זאת נחלת עבדי ה' והבוטחים בו. הנביא ממש מנסה לעודד את מצב העם ולהראות כי ה' עדיין עם עם ישראל.

"הוי כל-צמא לכו למים ואשר אין-לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא-כסף ובלוא מחיר יין וחלב" מלבים, רשי ועוד מפרשים רואים בזה את תוכחת החכמים ללכת לבקש תורה וללמוד כי האדם צמא לתורה והיא המחיה את האדם.

"למה תשקלו-כסף בלוא-לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו-טוב ותתענג בדשן נפשכם" בא כביקורת על העם שהולך אחרי ההבלים ונביאי השקר אשר מנבאים להם "לא לחם" דברי שקר והבל במקום ללמוד תורה ולשמוע לה' ולמצוות.

"הטו אַזְנֵיכֶם וּלְכוּ אֵלַי שְׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חֲסֵדִי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים:
הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים:

הן גוי לא-תדע תקרא וגוי לא-ידעוף אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פאָרְךָ
ניתן להבין את סיום הפטרתנו שהגויים סרים למשמעתם של ישראל "וגוי לא ידעוך - אליך ירוצו" לבוא ולראות בקדוש ישראל ה' אלוקים.

יהי רצון שנזכה להתחזק ולא לאבד את אמונתנו אף פעם גם כשהמצב לא נראה בהיר כ"כ, ועל דרך זה יתקיים בנו מקרא שכתוב "הטו אַזְנֵיכֶם וּלְכוּ אֵלַי שְׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חֲסֵדִי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים" אם נתקרב לה' ונשמור מצוותיו - יהיה בעזרתו תמיד לברית עולם...

וגם זה חשוב כמובן אחרת יהיה קשה ללמוד בסדר ערב. אבל שנ"צ לא צריך להיות יותר משעה, והגזמתי.

ארוחת צהריים ב13:00, 13:45 הגעה לחדר, שנ"צ 14:00 עד 15:00, איפה עוד שעה עד למנחה? שעה בכל יום זה הרבה, ואפילו לא כל יום לנצל אותה, לפחות חלק מהשבוע. כנ"ל לזמן בבוקר עד לשיעור פתיחה של הרב, וכנ"ל לסוף סדר ערב שניתן למשוך אותו עוד ועוד. הזמנים האלה שבית המדרש ריק יחסית הם מעולים לריכוז (אין מי שיבוא לשולחן שלך לפתוח בשיחה...) והסיפוק מלימוד "מעבר לסדר" הוא גדול.

5. סמרטפון. "כשהסלולר ביד אתה לא חד" ועוד כהנה וכהנה שלטים שתלויים בביהמ"ד (אם אני לא טועה הם נשארו בביהמ"ד הקטן). פלאפון מסיח את הדעת, אין על זה מחלוקת, כל עוד הוא נמצא במרחב הראייה הוא מקשה על הלימוד. אתם לא מנכלי"ם של שום חברה, ואין לכם אישה או ילדים שצריכים שתהיו זמינים בטלפון. תאמינו לי, אף אחד לא מחפש אתכם (בקטע טוב). תשאירו את הפלאפון בחדר ותתעדכנו בין הסדרים, הלימוד שלכם יהיה הרבה יותר מוצלח.

6. אחריות ישיבתית. הישיבה היא הבית והמשפחה שלנו, תעזרו, תתנו יד, אל תפקירו. אם זה עזרה לגלעד או לסדר את החדר אוכל, או אפילו שטיפת כלים במוצ"ש (שיבנה ויכונן במהרה בימינו אמון). אין מה להאריך על זה כי זה ברור מאוד.

עינינו אכילנו בעצמנו כנגד ענייני"א ע"ש

אין אלו ע"ש!

זמן חדש בישיבה! שנה חדשה בישיבה! זכיתם להתחיל עוד שנה בישיבה 😊 כדי לפתוח את השנה בצורה טובה ומועילה, וכדי ששנה זו לא תתפספס לנו בין הידיים כדאי להתכונן בהתאם. לשם כך התבקשתי לכתוב כמה דברים ממרום ניסיוני (הלא רב) אע"פ שאיני כדאי והגון לכך:

1. מעבר לישיבה לאחר זמן שחווים את "העולם בחוץ" יכול להיות מעבר חד ומבלבל, של שכן לשיעור ד' שחוזרים מהצבא. לכן לדעתי לאחר סדר צהריים וערב (כמובן...) כדאי ללכת לישון מוקדם כדי להתחיל את הבוקר שלמחרת בכוחות מחודשים ולהיכנס לתוך תיבת הנח של הישיבה.

2. מן הסתם לא כל כך אחדש לכם כשאציע לקבוע לו"ז, אבל לא סתם זו עצה מוכרת. לא חייב לכתוב או להדפיס, אבל הוא צריך להיות קבוע וברור. בתוך הלו"ז חובה שיהיה גם הספקים אישיים, ההיקף בתורה הוא חשוב מאוד ובונה הרבה בבסיס הידיעה של התורה.

3. ניצול זמן. אחד מהעקרונות הכי חשובים שלקחתי מהשנים בישיבה זה ניצול זמן. המציאות שקיימת בישיבות בו בחור יכול ללמוד כל היום לא נמצאת בשום מקום אחר! לאחר שתצאו מהישיבה (בעז"ה לאחר שנות אברכות כמובן...) תגלו שקשה מאוד להכניס זמן לימוד בלו"ז של היום, כשיש עבודה משפחה וילדים צריך להתאמץ מאוד כדי למצוא זמן ללמוד. לכן חייבים לנצל את הזמן בישיבה, להקיף ולצבור עוד ועוד ידיעות בתורה כי אח"כ יהיה יותר קשה.

4. לימוד בין הסדרים. תת סעיף של הסעיף הקודם. הסדרים נועדו כמובן ללימוד (גם סדר ערב...) ולואי שננצל את הסדרים כמו שצריך, אך גם בין הסדרים יש זמן ללימוד. דבר מוכר וידוע שבשיעור א' רה"י הרב משה מלמד איך ישנים שנ"צ,

"כִּי־יְהִי בְךָ אָבִיּוֹן מֵאֶחָד אַחֶיךָ... כִּי־פָתַחְתָּ תְּפִתַּח אֶת־יָדְךָ לּוֹ..." (טו,ז-ח)

"ואמר רבי יצחק: כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפייסו בדברים - מתברך בי"א ברכות" (בבא בתרא ט' ע"ב)

כתוב בכתבי האר"י הקדוש (ראה ברכ"י או"ח ריש סימן רל"ה), שלא טוב לתת צדקה בלילה אלא ביום. אמנם אין הכוונה שאם בא עני בלילה ומבקש לאכול, שלא לתת לו. כוונת האר"י היא, שאם יש לאדם אפשרות לתת צדקה או ביום או בלילה, עדיף שיעשה זאת ביום.

מעשה בעני שהתדפק על דלת ביתו של עשיר אחד, שלא ניחן במידת הפזרנות. ביקש העני מהעשיר דבר מאכל להשביע את נפשו. אמר לו העשיר: כרגע סיימנו לאכול! אמר העני: אם כן, אבקש רק לישון בביתך.

עלה העני על יצועו וניסה להירדם. כעבור זמן מה, אמר העשיר לאשתו: אני חושב שהעני ישן שנת ישרים, בואי ונאכל ארוחת ערב כיד המלך!

והנה רק התחילו לאכול, קם העני ממיטתו וניגש לשולחן. אמר לעשיר: כעת מתורצת לי קושיה שהיתה לי. משה רבינו אומר (דברים ט', ט'): "ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה, לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי". ואני התקשיתי: מדוע לא נאמר גם שלא ישן? אבל התשובה היא, שאם לא אכל ולא שתה, בוודאי שגם לא הצליח להירדם...

שמע העשיר את דברי העני, ומיד הזמינו לסעוד עמהם.

וכשנותן צדקה לעני, יתן בעין יפה. וכבר הבטיחונו חז"ל (ב"ב ט' ע"ב), ואמרו: "כל הנותן פרוטה לעני - מתברך בשש ברכות, והמפייסו בדברים - מתברך בי"א ברכות" (עיי"ש).

שכולל בתוכו: דיני חולין, הדם. ומצווה אותם לשמור על המצוות הקלות כחמורות ואסור להוסיף או לגרוע ממנו כלל. כהמשך לאזהרות שמצווה משה, מצווה התורה להרחיק את כל המנסים להסיט אותנו לע"ז. (מסית הוא כל אדם = נביא שקר, קרוב משפחה, ואפילו עיר שלמה [עיר נידחת]) ואנו מצווים להורגם ללא רחמים. התורה סומכת לנו את האיסור גדידה וקרחה על המת מכיוון שאסור לנו להתאבל על האנשים המסיתים שהרגנו. לאחר שסיימה התורה לפרט לנו על הדינים הנ"ל, התורה מתחילה למנות לנו את דיני מאכלות אסורות, דיני מעשר שני, מצוות ביעור מעשרות, שמטית כספים, מצוות צדקה, דיני עבד עברי, דיני בכור בהמה טהורה, דיני המועדות. ומסתיימת לנו פרשת ראה בכך שאדם שיש לו הרבה אנשים, יביא יותר מן הראוי. כי התורה מתאימה את עצמה לכל אחד כפי היכולת שלו!

טעימה מהפרשה

// ואיר רואחי - תלמיד שנה ב'

בפרשה הקודמת משה מוכיח את ישראל על כל מה שעשו, כעת בפרשת ראה משה מונע כ-17 מצוות עשה 38 מצוות לא תעשה שאותם נפרט חלקית בהמשך. משה מתחיל מיד בציווי "ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" ואותם אתם צריכים לומר שתכנסו לארץ בהר גריזים והר היבל. כאשר משה מתחיל לבאר להם את הפרטי דינים, מחלק אותם ל-2 חלקים 'חוקים', 'משפטים'. 'חוקים' זאת מערכת יותר קשוחה מכיוון שאין בה טעמים, ולכן צריכה חיזוק. לעומתה 'המשפטים' זאת מערכת שידועים לנו טעמיה, וצריכים אנו את זה מכיוון שבלי משפטים העולם לא יוכל להמשיך. משה מתחיל עם איסור ע"ז, לאחר מכן מצווה אותם על הקרבת הקורבנות במקום הנבחר בלבד (משכן שילה)

”אֹחִילָה לֹאֵל אַחֲלָה פָּנָיו

אַשְׁאַלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לִשְׁוֹן

אֲשֶׁר בִּקְהָל עַם אֲשִׁיר עֲדוֹ

אַבִּיעָה רִנְנוֹת בְּעַד מַפְעֵלָיו

לְאָדָם מֵעֵרְכֵי לֵב וְיָמָה' מַעֲנֵה לִשְׁוֹן

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ”

תמונת מצב (;

// סיכום חודשי

נפגשים בין הזמנים

ההודעות שלנו

”קול ששון וקול שמחה!”
מזל טוב לאסף מוטאי ולאסף קפלן על חתונתם,
שתזכו להקים בע”ה בניין עדי עד! ♥

ברוכים הבאים בשם ה’!
שיעור א’ היקרים, צוות ותלמידי הישיבה מאחלים
לכם שנה מוצלחת בע”ה.
שנה של למידה משמעותית והרבה חוויות
אנחנו תמיד פה בשבילכם (;
אל תתביישו!

”שבו בנים לגבולם”
שיעור ד’ היקרים,
ברוכים השבים לישיבה!
התגעגענו מלא!

קיר יוס הולדת

היום בו נולדת
הוא היום בו החליט הקב"ה
שהעולם אינו יכול
להתקיים בלעדיך

שקד כהן
(שנה א)
ח' אלול

שהן בלחין
(שנה ג')
ז' אלול

יובל בירמך
(שנה ה)
י"ט אלול

עידו שמיר
(שנה ה)
ט"ו אלול

יצויה מלך
(שנה ה)
י"ג אלול

דביר עובדיה
(שנה ד)
י"ב אלול

אורי למח
(שנה ג')
ט"ו אלול

יקיר אבלו
(שנה ה)
ט"ו אלול

יצחק
הרשקוביץ
(שנה ה)
כ"ח אלול

יעקב
אלקלעי
(שנה א)
כ"ב אלול

איתן
קורנפלד
(שנה ה)
כ' אלול

עד 120 שנות אושר, בריאות, שמחה ושפע!
שבע"ה תעלו מעלה מעלה בתורה ובמעשים טובים.
שתיהיו כל חייכם מהנותנים!
ובע"ה תשמחו כל החיים!
אוהבים, משפחת ישיבת נהריה